ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

ANTON RUPER:

K PRÁCI!

Ne slova zvučná, blýskající fráze,
ne naučených řečí prázdný proud,
jenž síť je zlatá, do níž chytí snáze
se davy, nemohoucí prohlédnout,

ne křiky stálé, čím jsme kdysi byli,
a vše naším svatým právem jest!
Co právo bez moci, jež každou chvíli
nám vzíti může násilnická pěst?

Pryč stesk i staré naše chvalořečí
a ruce k dílu v zimě, v úpalu!
Jen práce jediná náš život zléčí
a květy vkouzlí na tvrdou skálu.

Pryč fráze! Ale ruce zmozolené
a jasný duch ať k cíli vedou nás!
Je práce moci zdroj a moc jen sklene
nám proti starým křivdám pevnou
hráz.

* * *

PŘÍSPĚVKY PRO VÁLKOU POSTIŽENÉ KRAJANY:

Odevzdáno celkem Č. N. S. $78.75

Minule oznámeno	$ 3.60
Paní Anna Marcelinová, San Georgio, Cal.	.50
Pan Jan Švadleňák, Dexter, Texas	.50
Pan Václav Tvarůžek, Glen Rock, Wyo.	.50
Paní Marie Stehlíková, Lincolnville, Kans.	.10
Paní Marie Jirásková, Spokane, Wash.	.15
Paní Terezie Tomášková, Bertrand, Neb.	.50
Pan nejmenovaný, Burwell, Neb.	1.00
Paní Václav Kubát, Cedar Rapids, Ia.	.25
Pan Frant. Korán, Wakita, Okla.	.25
Celkem na nove	$ 7.35

* * *

Sledovala, že dopisovatelky ve mají značného zájmu politice o tázce a těší mne, že se tak děje, neboť je to velice důležité pro bytí amerického národa. Čím uvědomělejší každý člen národa o jeho vnitřním zařízení, tím na vyšším stupni se ten národ nalézati bude. Proto mne těší, že čtenářky v tom berou zájem, což je na místě. Já projevila jsem svoje dobrozdání, proč jsem nakloněna ku straně, již pan Hughes zastupuje a opakuji znovu, že jsem pro Hughese. Předně strana republikánská vždy hájila průmysl země této, ochraňujíc člena a to v zájmu amerického dělníka, by nepřicházel v soutěž s dělníkem evropským, neboť s dělníkem ze starého světa, a mohl žít jak se na amerického dělníka patří a sluší. Za druhé rep. strana držela se vždy přesně naší ústavy a chránila amerického občana všude a vždy, kdežto nynější demokratická vláda nedbá životů mužů, žen a dětí mimo zemi a nesnaží se jim poskytnouti ochrany, zaručené jim ústavou, až když vetřelec vkročí do naší země a povraždí několik bezbranných občanů, žen a dětí, tu teprve se probudí ku konání povinnosti!

Za třetí dem. strana neřídila otěže vlády v minulých 60 letech více nežli jedinou lhůtu na jednou, a to pro neschopnost. Za čtvrté Hughes nejen že je rázným a rozhodným ve svém jednání, ale při tom mírumilovným a nikdy nenechá se ovládati tou neb onou přistěhovalou národností. Za páté jsem pro něho, že až bude se vyjednávati o českou samostatnost v mírovém projednávání po válce shledáme v Hughesovi lepší pomoc nežli ve Wilsonovi, poněvadž on nemá jediného přítele ve válečných mocnostech a tu nebude mocen nám prospěti, i kdyby sám chtěl, kdežto Hughes je bez jakýchkoliv závazků a tudíž může jednati, jak za dobré uzná. Za šesté, Wilsonova strana snažila se vyjednávati s předsedou německé alliance s panem Weissmanem v New Yorku prostřednictvím T. W. Jansena na pokyn senátora Stona, předsedou výboru zahraničních záležitostí v senátu. Weissman udělal rozmluvu se senátorem a uveřejnil v denním tisku dopis, jejž mu byl zaslal T. W. Jansen.

Toto je důkazem, že demokratická strana snažila se všemožně získati německé voličstvo. Hughes nemá žádných závazků, to je dokázáno, v minulých dnech se vyjádřil ve veřejné řeči, v níž praví: "Buďte pro Ameriku, anebo pro mne nevolte!" — Toto dosvědčuje, co jsem předem uvedla.

Jsem rozená v Americe a miluji ráznost a rozhodnost v každém jednání a ne kantorskou theorii a kolísavost.

Jsem americkou občankou a tudíž očekávám, že můj život a majetek bude chráněn zde i jinde.

My ženy v Nebrasce dosud nemáme tu příležitost voliti presidenta, ale zastávejme alespoň to, co jest nám uděleno, totiž dostavme se ku volebnímu osudí a odevzdejme každá hlasu svého pro muže do školní rady a to pro ty, kteří pracují ve prospěch poplatníků a povznesení škol — pro všechen lid stejně.

* * *

Strejka — Topeka, Kans. — (Pokračování.) — "Horlivá čtenářka" dávala rady ženám. Já pro muže lepší rady neznám, než co udělil Petr mužům a proto jsem ji uvedl. Ohledně žen uvedu jen několik příkladů z života. Muž je ideálnější, snivější, žena praktičtější a proto je nakloněna ideálnosti jeho zhrdat a posílá Petra lovit ryby. Kdo je teď v právu Petr anebo jeho žena? Jsou oba v právu — jeden i druhý. Petr je v právu, když nechce ducha svého snížit na pouhého zvěrolovce a hledá ve výšinách ducha lidského — uplatnění své vyšší bytosti. Žena je také v právu. Kdyby Petra nepřipomenula, tedy by tak byl unesen těmi výšinami lidského ducha že by zapomenul, že rodina jeho má kolik členů, tolik žaludků, jež se žádnými ideály nenasytí. Ale jen tam může býti mír v rodině kde žena konečně dovede ocenit mužovy ideály, a kde muž má ideály hodné ocenění a má také uznání pro praktičnost ženy. Edison může bez jídla strávit třeba dny u svých strojů zahloubán v myšlenky, ale tělesné požadavky u žen bývají takové, že bez pravidelného nasycení nemohla by existovat. A jsou tudíž oprávněny k stížnosti a roztrpčení, když požadavkům jejich se nevyhovuje. Než když užívají sídla k docílení svých práv, často stretnou s opakem toho, co docílit chtějí. Často mužovo snění dokáže více, než by dokázaly jeho ruce. "Z tebe nebude, hochu," běduvala babička Wattsova, když tento sedával u konve u kamen a pozoroval, jak pára klape víkem. Ale z hocha byl vynálezce parostroje. Jistý muž jako zahálivě sedával večery a snivě se díval na ženu, když ta to ani večery odpočinek neměla a pletla punčochy. Ale poněvadž měl lásku k ženě, vymyslil stroj na pletení punčoch a od té doby zřídka ta nejchudší žena punčochy plete. Tuto zase vidíme otrhance v polích, za ním se vleče žena s dítětem. Nemají co jíst a živeji se jen šťávou z cukrové třtiny. Řekl by někdo: To je hloupá žena, že za takovým lumpem se vláčí, mohl by dělat a vydělat jí a dítěti jejímu chléb. Ale vy byste ji urazili; ona je hrda na svého muže. On je psancem u vlády a skrývá se pro život a ona s ním psanectví sdílí. Vždyť je to její Garibaldi, budoucí osvoboditel Italie. Ovšem že on Italii osvobodí, to je nyní jeho sen. Ale ona to pochopila. A nejen se stará o dítko, ale o svého Josefa, aby se mu něco nestalo. Jinde opět vidíme špinavou karavanu mužů, žen i dětí. Jedou zemí. Proč ti mužové toho nenechají a zimou a dětem své manželky vláčejí? Spatřili ženy, že s takovými muži jedou a nevymohou si na nich domov a lepší byt. Ale to je družina Jana Žižky z Trocnova. Ti mužové jsou obránci vlasti a ženy tyto sdílí díl s nimi a často po boku mužů udatně bojují. Nepřátelé jimi pohrdají, ale bojí se jich. Ženy ty nejen umějí vládnout cepem, ale Eneas Sylvius později papež, napsal o nich, že mnohá česká žena zná bibli lépe, než mnohý katolický kněz. Vyčítá se Carlylovi, jednomu z předních myslitelů Británie, že on sedával na prahu a psal své listy, co zatím žena jeho musela práti v kuchyni pro výživu. Ale kdyby dnes viděla a pochopila, co psaní Carlyleovo pro anglický svět přineslo, nikdy by nažehla své práce, leč ovšem by nepochopila. Kdo ví, mnoho-li národ český má co děkovati nejen Masarykovi, ale i ženě jeho, která je Američanka — ví co je svoboda a dovede ocenit snahu svého muže a neklade mu překážky. Národ český teď bude nade vše potřebovat žen — ano žen, které by tyto muže dovedly pochopit — dovedly pochopit jejich ideály, dovedly s nimi trpět — se zapírat. Nenajde-li se takových žen, pak žádný se neohlížej po takových mužích, hledal by's téměř marně. Kde by ženy jednaly tak, že by se hned těšily na nějakou důstojnost, čest, pohodlí, vdaly se za nějakého takového průkopníka; ale pak, když místo slávy byla by hana; místo pohodlí rozháranost a nouze; místo zábavy úmorná práce, pak by od svých mužů utekly a hledaly by jiné, kteří by si hleděli jich a ne všeho jiného — pak takovéto ženy strhnou i muže své a věc národa bude ztracena. — Doufejme však, že jako se najdou muži, že najdou se i ženy, které veliký úkol dovedou pochopit a se proň obětovat. Avšak je jiný druh idealistů — a i v našem národě jest jich dost — kterým srdce jest jejich žaludek a střevo a tu celý jejich ideál a celá jejich láska se soustředí. Je mi divno, co i českých žen je hotovo se obětovat mužům, kteří hoví tomuto ideálu. Muž dohnal hoří dobytka do města na trh a peníze za ně mu zabavil hned obchodník s kořalkou a děti jeho hoří jich doma sotva tenkými hadry proti zimě oděny byly. Takových žen tak se obětujících v národě českém nalézám mnoho. Měly by se tedy nalézt ženy obětující se pro vyšší ideál. Obětavosti je dost; jen se mi zdá účel pochybený a patrné jest. V každé větší osadě české se dosti do roka propije, že by z toho bylo vyšší učiliště a kolik větších osad, tolik vyšších učilišť a něčím bychom byli u jiných národů i sami u sebe doma. Petře, je tě potřeba, aby's otevřel bránu českému národu do toho království vyšších ideálů, do toho království světla, cti a ctnosti. Kde by nejen muži měli ideály a ženy své ctily, ale kde by i ženy byly hotovy něco strpět pro ideál a nechtěly z Petra jen rybáře nebo lovce peněz. — (Pokračování.)

Terezie Tomášková, Bertrand, Nebr. — Ct. paní pořadatelko a administrace "Pokroku"! Doufám, že mi laskavě prominete, že jsem se s odesláním předplatného opozdila. Dále dovolím si vám sděliti, že, ačkoliv čítám již 65 let stáří a zrak vypovídá mi službu, přece bych ještě nerada byla bez "Pokroku", v čtenémžto časopise mne čtení velice baví a zvláště "Ženská Hlídka" mne zajímá. Mimo předplatné na oblíbený můj "Pokrok" přikládám též 50 centů do sbírky ve prospěch ubohých vdov a sirotků. Kéž by už té válce byl jednou konec! Na konec ještě zdravím veškeré "Pokroku" čtenáře!

Ctěná přítelkyně! Přijměte vřelý dík za předplatné, jakož i za příspěvek pro ubohé naše krajany. Těšilo by nás, kdybyste zase zavítala do naší "Hlídky" s dopisem. Přijměte upřímný pozdrav od Pořadatelky.

Anna Marcelinová, San Georgio, Cal. — Ctěná paní pořadatelko, jakož i všechny čtenáři a dopisovatelky do "Ženské Hlídky", přijměte srdečný můj pozdrav! Letošní rok byl zajisté velmi suchý. Když 6. května sprchlo, to bylo radosti, však 7. ráno vše zmrzlo. Hrách i brambory a ostatní zelenina se již do trhu posílaly. Dne 10., 11. a 20. zase mráz, takže i pastvy zůstaly suché, následkem čehož dobytek velice na ceně poklesl. Kráva, jež se dříve prodávala až za $80, šla nyní za $30. Můj syn jich koupil 4 po $20, klisnu s hříbětem za $40. Letos bylo mnoho dobytka zabito, aby nehynul dobytek, zanechali kus obilí pro pastvu. Všeho bylo málo brambor i zeleniny. Na to až zase 1. července dostavil se déšť, nicméně [illegible] všecko [illegible]. Ranné obilí bylo sice pěkné, [illegible] ale se nevydařilo. Sucho [illegible] farmery, že každé [illegible] sebrali a schovali. Přikládám 50 centů pro válkou postižené krajany. Všem krajanům přeji mnoho zdaru a štěstí a celkového zdraví.

Vážená přítelkyně! Těší nás, že jste si zase vzpomněla dopisem na naši "Hlídku", za což přijměte vřelý dík, jakož i za příspěvek pro ubohé zámořské krajany. S přáním zdraví a štěstí celé vaší ctěné rodině — v úctě—

Pořadatelka.

Marie Stehlíková, Lincolnville, Kans. — Ct. pí. pořadatelko, jakož i všichni čtenáři, přijměte ode mne pozdrav. Zároveň zasílám předplatné na milý nám časopis "Pokrok", který se mně velmi líbí, jakož i 10 centů do pokladničky ve prospěch postižené drahé naší české vlasti.

Ctěná přítelkyně! Přijměte vřelý dík za zásilku, jakož i za příspěvek pro válkou postižené krajany. Těšilo by nás, kdybyste též občas zavítala do naší "Hlídky" s dopisem. Srdečně vás zdraví— Pořadatelka.

* * *

Slč. Božena Witterova, Kolin, La., 20. října 1916. — Ctěná paní pořadatelko, jakož i všechny milé čtenářky a čtenáři, nejprvé vás všechny srdečně zdravím a musím zase pár řádek z našeho nového domova napsat, neboť byste mohli mysleti, že již ani nežijeme, ježto žádný ze zdejšího okolí ničeho do veřejnosti nepíše. Počasí jsme měli tuze krásné a také dešťů jsme měli stále dosti, tak že vše, co se do země zasilo, velmi bujně rostlo. V přítomné době jsme však měli velké sucho, neb nám po 2 měsíce nepršelo, však co toto píši, již druhý den prší, což rolníci rádi vidí, neboť právě ovsy zasili a hospodyňky zase přesazují zelí; též i brambory podzimní vláhu potřebovaly. Pokud se týče jiných plodin, my jsme s naší úrodou spokojeni; kukuřice jsme sklidili dosti pro svoji potřebu, též i sladkých brambor hojně máme. Dále jsme sklidili asi 50 bušlů španělských oříšků (peanuts), jimž se zde velmi daří. Pak jsme měli sázené asi 2½ akru bavlny a též jsme sklidili 1 bal, za který můj otec stržil $103.20, což myslím, že jest slušná cena. Někteří zdejší libaně měli až 12 balů bavlny, mimo jiné plodiny. Bavlna nám při obdělávání práce sedá, neb se obořává jako kukuřice a co se týče sbírání, tu já ráda sbírala, neb to vyhlíží jako růžičky na těch stonkách. Letos jsme měli oseto jen 12 akrů, avšak na přesrok budeme již více síti, neb jsme za těch 9 měsíců, co zde bydlíme, asi 18 akrů vyčistili a zorali a stále se čistit bude. Není to tak těžké čistění těch pařezů, neboť každý je zde pálí, za to ale kouře je všude dost a večer jest všude viděti hořeti ty pařezy. Vyhlíží to, jako bychom bydlili ve velkém městě. Lid se sem stále trousí, tak že nás ustavičně do Kolínské osady přibývá. Ovšem, že někteří též odjeli, ježto každému se vždy všude nelíbí. A někteří zase měli málo peněz. Veselo je zde dosti a není tomu dávno, co se zde slavilo otevření Česko-Národního Kolínského Hřbitova. Dále 15. října se zde odbývala slavnost, při které se odhaloval velký kolínský školní zvon. Ku slavnosti té se sešlo hojně obecenstva, jak Čechů, tak i jinonárodovců. Slavnost započala ve 2 hodiny odpoledne. Při slavnosti nejprvé zahrála Libušská kapela píseň "Kolíně", pak přednesl krásnou řeč v českém jazyku pan Vác. Dvořák. Po jeho řeči zahrála kapela píseň "Hej, Slované!" Pak byla zapěna anglická píseň školními dítkami; po zpěvu školních dítek následovalo uvítání hostů v českém jazyku, jež přednesl 9letý hošík August Bernat. Dále přednesli deklamovánky dítky — Anna Bernatova a John Vondracek, po nich následovala opět hudba. Dále zapěl sbor píseň "Aj ty zvučný zvonku náš." Při této písni při poslední sloce byl kmotrou zvon odhalen a zároveň ozdoben krásným věncem z čerstvého kvítí zhotoveným, který na sněhobílém polštáři malá družička Anna Bernatova přinesla. Po odhalení zvonu krásnou řeč při této příležitosti v českém jazyku přednesl kmotr zvonu. Dále zapěl sbor píseň "Zasvit mi ty slunko zlaté." Pak přednesla proslov v anglické řeči paní Hawthornová, učitelka kolínské školy. Po jejím skončení zapělo obecenstvo anglickou národní píseň "America". Dále přednesl v řeči anglické krásnou a dojemnou řeč mladý pan Fr. Vlček, načež následovala řeč poděkování obecenstvu v anglické řeči, kterou přednesl pan Vác. Vostrčil. Na to byl zvon zavěšen nad školu a hudba zahrála anglickou píseň, při níž též zvon na škole zvonil. Pěstouny zvonu, aneb jak se obyčejně říká kmotři, byli ml. pan Fr. Vlček a moje maličkost. Po slavnosti se rozproudila taneční zábava, která potrvala při Libušské kapele asi do 1. hodiny; pak každý se domů ubíral s veselou myslí, neb jak bylo vidět, byli všichni spokojeni, jelikož se vše svorně skončilo. Libušská kapela honosí se výbornými hudebníky — všechna čest jim! Přáli bychom si zase brzy něco podobného. Zde podávám píseň, kterou sbor zapěl při odhalování zvonu, jejíž text zní:

Aj ty zvučný zvonku náš,
ó, jak líbě volat znáš,
bychom zítra oblibou
práci započali svou!

Hlas Tvůj ať nám hlaholí,
když jdou dítky do školy,
a podvečer slyšet bude hlas,
jděte domů, již jest čas!

A když slunko zajde za stráň,
zvonek hlásat klekání,
po práci nastává nám všem
klid,
pokojně se vrací domů lid.

Až ponesou ku hrobu
naši duši na dobu,
bude hlásat všem Tvůj hlas,
opět zemřel jeden z nás!

(:Dnes Tě, milý zvonku, světíme,
abys hlásal svornost v Kolíně:)
—Opakovat—

Prosím milou naši pořadatelku, by mně odpustila, že ji takovým dlouhým dopisem obtěžuji. Stále jsem žádána, bych zase něco z našeho nového domova napsala. Tedy vám, milí přátelé, vyhovuji. Však nyní ale již musím můj dopis ukončiti a nechat místo též pro jiné dopisovatelky. Na zdar!

Ctěná slečno! Těší nás, že jste zase zavítala do naší "Hlídky" a doufáme, že teď budete častěji psát, neboť krajané vždy rádi jeden o druhém čtou, jak se kde baví a podobně. Srdečně vás všechny zdraví a těší se na pokračování,

Pořadatelka.

* * *

Marie Jirásková, Spokane, Wash. — Ctěná administrace "Pokroku"! Přiložené naleznete poukázku, znějící na 2 dollary 65 ctů., jakožto pulletní předplatné na "Denní Pokrok" a doplatek na týdeník. Zbývajících 15 centů přijměte jako příspěvek do sbírky v "Ž. H." pro válkou postižené krajany. Ctěná paní pořadatelko a milé družky, již tomu bylo 3 roky, co jsem mezi Vámi posledně byla; doufám však, že mi to odpustíte, když opět mezi vás zavítám na slovo, zvláště když nás ženy paní pořadatelka k tomu vybízí, bychom podaly své náhledy o nastávající volbě pro presidenta a vůbec o celém politickém programu. Co se mne týče, souhlasím s dopisem paní Kulíkové ze South Omahy, aby vše zůstalo zase při starém, neb dosud neslyšela jsem od nikoho pohanit nynějšího presidenta W. Wilsona; doufám, že dobra pro dělný lid nemůž více, než všechnu ti předešlí kandidáti a co snad se dosud nestalo, může se ještě státi při jeho znovuzvolení. Co se týče ženského volebního práva, to my washingtonské ženy máme a doufám, že i vám po čase se ho dostane, neb to bude nejvíce záležet na vašich mužích, strýčkách, bratřích i dědečkách, dopřejou-li vám při volbě té rovnosti lidské, neboť mohou-li žít s vámi společně, proč byste se neuplatnily tak dobře společně při volbě — udělati ten křížek pro vládu. Musela jsem se věru s chutí zasmát dopisu slečny Jílkové. Slečno, podceňujete-li bližního, ať bílého neb černého, podceňujete tím nejprve samu sebe a tu svou učenost, které, jak pravíte, máte plnou hlavu od paní učitelů a z těch knih. Doufám však, že škola, která se projde cestou životní, je tou nejskutečnější se vynášet nad jiné. A proto by měly podobné paničky o tom více psát, jak totiž které co prožily — ze svých vlastních zkušeností nabytých. Nám mladším bude vítaným podobné dopisy přečítat. Nového vám mnoho nemám co psát. Do zábav nechodím, tak nic také ze života společenského nevím, protož končím s pozdravem na všecky čtoucí i paní pořadatelku, které přeji trpělivost s jejími dopisovatelkami.

Ctěná přítelkyně! Přijměte dík za zásilku, jakož i za příspěvek pro trpící krajany. Těší nás, že jste zase po tak dlouhé době se dostavila do kroužku dopisovatelek a jest naším přáním vás častěji spatřiti, na čež se předem těší s pozdravem, Pořadatelka.

Anna Kálalová, Verdigre, Neb., 21. října 1916. — Ctěná paní Burešova, pořadatelko "Ženské Hlídky"! Odpusťte, že za mého posledního pobytu v Omaze jsem vás ani žádné z tamních mých přátel a přítelkyň nenavštívila, čehož příčinou byla synova nemoc, během kteréž jsme se se snachou při obsluhování nemocného střídaly, tak že co jedna z nás meškala v nemocnici, druhá vedla dozor na dítky doma. Když pak syn, díky Bohu, byl dosti silen a zdráv, tu ihned chvátala jsem domů, aby si můj manžel za mé dlouhé nepřítomnosti nenašel na mé místo jinou — což ovšem jest pouze žert. — Než, nyní něco jiného! Tak říkají — kdo maže, ten jede! A já pochybuji, že zítra budou zde automobily dobře jezdit, neboť prší až to šumí a tak s tím mazáním to není vždy nejlepší. Nyní také trochu o té politice, ačkoliv se přiznávám, že se s těmi záležitostmi tak příliš ráda nezabývám. Zde v naší Nebrasce nejsou asi ženy ještě dosti vyspělé, by jim bylo volební právo uděleno — totiž při státních volbách hlasovat; (mužíčka si ovšem mohou již dávno volit a některá slečinka velmi časně). Byla jsem vždy při straně republikánské a sice až do doby, kdy jsme měli presidenta p. Roosevelta, při jehož politice jsem více politické články atd. sledovala. Však co jsem seznala snahu nynějšího našeho presidenta Wilsona — udržet totiž mír pro naši zemi — Spoj. Státy, stojím při něm a jeho straně a také doufám, že bude naším presidentem i pro příští čtyři roky. Při p. Wilsona návštěvě v Omaze lid jásal, že vidí mírumilovného muže. Kdo sleduje tahy jeho obličeje, musí doznat, že jest hluboce myslícím mužem. Vzezření jeho obličeje činí jej skutečně milým. Když jsem položila vedle Wilsonovy podobenku Hughesovu, tu viděla jsem ten rozdíl a připadalo mi jakoby tahy Hughesova obličeje poukazovaly na německý původ. Nechci však přehánět a toto jest pouze moje vlastní mínění a že kdyby měl nastoupit po Wilsonovi, že nebude hledět udržet mír tak houževnatě, jako činí to nynější president Wilson a hledět vypomoci dělnému lidu kratší pracovní dobou. Než vyčkejme, až kdo bude zvolen. Nynější president Wilson má hojně starostí a tak se mně zdá, že se podobají poměry, kdy president Lincoln vládl. Doba nynější nikterak není pro p. Wilsona záviděníhodnou. Byl ovšem professorem, však jak ovládal své žáky — mladé muže — ve škole, tak nyní řídí svoji politiku — v míru kráčí k cíli. Nemohu jinak, nicméně moje přání směřuje k panu Wilsonovi, by byl zvolen a doufám pevně, že také bude. Zajisté nikdo nebude mým smýšlením dotčen, neboť lidé jsou různého smýšlení a proto máme číst a vyslechnout všechny strany, bychom si mohli úsudek učinit. — Ale — kam jsem to vlastně dnes zabředla — hle do politiky? Co jsem doma, dostala jsem různé dopisy se všemožným obsahem a různých otázek. Mám tudíž co dělat, bych je zodpovídala dle mé nejlepší možnosti. — Ve středu 25. října, jest zde vysvěcen nový náš krásný kostel. Zdejší spolky činí velkolepé přípravy k uspořádání důstojné slavnosti. Proto, pánové a dámy, přijeďte a že se zde budete mít dobře, nemusím ani psát. Bude hojnost dobrých jídel a program tak pěkný, že se bude zajisté každému zamlouvat. S přátelským pozdravem a s přáním všeho dobra pro tentokrát dopis svůj končím.

ASK FOR AND GET
SKINNER'S
THE HIGHEST QUALITY
SPAGHETTI
36 PAGE RECIPE BOOK FREE
SKINNER MFG. CO. OMAHA, U.S.A.
LARGEST MACARONI FACTORY IN AMERICA